

УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Макарова Олександра Віталійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 3 пункту 9 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII

м. К и ї в
5 листопада 2020 року
№ 250-3(I)/2020

Справа № 3-205/2020(492/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуєчого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Макарова Олександра Віталійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 3 пункту 9 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 2, ст. 25).

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Макаров О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням статей 1, 3, частин першої, другої статті 8, частини п'ятої статті 17, статті 21, частин другої, третьої статті 22, частини першої статті 24, частини першої статті 46, частини першої статті 64 Конституції України (є неконституційними), положення підпункту 3 пункту 9 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (далі – Закон), які застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 30 липня 2020 року.

Відповідно до положень підпункту 3 пункту 9 розділу I Закону пункт 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII зі змінами було доповнено абзацом другим такого змісту: „У разі зміни групи інвалідності, її причини або ступеня втрати працездатності понад дворічний термін після первинного встановлення інвалідності виплата одноразової грошової допомоги у зв'язку зі змінами, що відбулися, не здійснюється“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування оспорюваних положень Закону в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 30 липня 2020 року – відбулося порушення його прав, гарантованих Конституцією України, а саме: звужено зміст та обсяг існуючих прав і свобод, не дотримано принципу рівності перед законом та порушено право приватної власності.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, юридичні позиції Конституційного Суду України, закони України, практику Європейського суду з прав людини, положення Загальної декларації прав людини 1948 року, Конвенції про захист

прав людини і основоположних свобод 1950 року, судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Макаров О.В. не погоджується із законодавчо встановленим обмеженням у часі права військовослужбовців та осіб, звільнених з військової служби, на отримання одноразової грошової допомоги при зміні групи інвалідності, вважаючи його таким, що порушує право на соціальний захист військовослужбовців.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що Макаров О.В. реалізував своє право на отримання одноразової грошової допомоги після первинного встановлення йому II групи інвалідності у листопаді 2015 року. За результатами проходження повторної медико-санітарної експертизи у липні 2018 року йому встановлено I групу інвалідності.

Однак автор клопотання не навів аргументів, які підтвердили би зв'язок між оспорюваними положеннями Закону та його правом на соціальний захист як військовослужбовця, встановленим частиною п'ятою статті 17, частиною першою статті 46 Основного Закону України.

2.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що військовослужбовці, яким змінено групу інвалідності протягом двох років після первинного її встановлення, мають право на отримання одноразової грошової допомоги у більшому розмірі, ніж ті особи, яким змінено групу інвалідності після спливу дворічного строку і які позбавлені такого права, що є порушенням конституційного принципу рівності, визначеного частиною першою статті 24 Конституції України.

Проте Макаров О.В. не навів аргументів, які підтверджують те, що передбачене положеннями підпункту 3 пункту 9 розділу I Закону правове регулювання є дискримінаційним.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Макарова Олександра Віталійовича щодо

відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 3 пункту 9 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**